

ligt selv at lukke Udløbet, men gør det ikke det, saa kunne De være sikre paa, at det vil koste Millioner efter Millioner, inden De faa det lukket. Vi saa et lille Eksempel, som er i Lommeformat mod det, der vil fremkomme ved Ringkøbing Fjord, ved Hobugt. Man vilde der ikke just lukke, men man vilde grave et andet Afløb, give Strømmen en anden Retning og kupere, som det hed, det gamle Løb, med det Udfald, hvis jeg ikke tager meget fejl, at der blev anvendt Hundredtusinde Kroner og slet ingenting gjort. Det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) var inde paa en Omtale af denne Sag, og jeg har hørt ligesom han, at der har været nedsat en Voldgiftsret, som gav Entreprenøren Ret i, at det var haabløst at arbejde videre, det kunde ikke lade sig gøre. Nej, naturligvis, hvis man bærer sig saa hovedløst ad, som man har fortalt, at man har sig ad ved Hobugt, at man ikke, som naturligt var, begyndte med at lave det ny Løb, men man begyndte med at spærre det gamle af, og man spærrede det ikke en Gang af, som det er, men man begyndte med at bygge Forhindringer paa fladt Vand, hvilket man altid kan faa bygget, naar man blot lader Løbet skøtte sig selv. Jo mere man indsnævrer Løbet, desto skarpere bliver Strømmen, og derved bliver det ganske umuligt at foretage en Lukning. De Herrer ville faa at se, at hvis De skulle lukke et nyt Løb af Ringkøbing Fjord, vil det ikke blive Løjer, det vil komme til at koste Penge, saa det kan forslaa noget.

Jeg siger derfor, at hvis man ikke er forvisset om, at Hensynet til Ringkøbing Bys Sejlads og Fiskeriets Behov i Retning af et Tilflugtssted i Ringkøbing Fjord i den Grad nødvendiggør disse Forhold, at de overveje alt andet af hvilken som helst Art, skal man være meget varsom med at ødelægge det, vi have. Det, vi have nu, og det, Beboerne og Grundejerne ved Skernaadeltaet have nu, er Beskyttelse mod Havets Indtrængen, saa godt som den kan skaffes. Naar man ikke vil bygge en Kammersluse i det ny Løb, der koster 3 Millioner Kr., kan det ikke skaffes bedre end det, der er nu, fordi nu ligger Udløbet saa langt nede og er forbundet med Ringkøbing Fjord ved en lang, smal Rende af saa ringe Dimensioner, at selv om Havet rejser sig, hvad det undertiden gør, 7—8 Fod over dagligt Vande og 6—7 Fod over Vandstanden i Ringkøbing Fjord, kan det vare flere Dage, inden der kommer en alvorlig Opstuvning i Ringkøbing

Fjord af salt Vand. Der kan vel komme nogen Opstuvning, fordi Tilløbet kan ikke slippe ud, naar Havet er meget højt, og noget Saltvand kommer der ind fra Havet. Men hvad der navnlig gør Forholdene saa prekære paa den sydøstlige Del af Fjorden, at de Herrer maa være varsomme med at gaa til Foranstaltninger som dem, her tilsigtes, naar det ikke er aldeles nødvendigt, er, hvad der for Resten ogsaa blev sagt af det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (S. Sørensen), at alene Vindtrykket paa Ringkøbing Fjords store Vandflade, naar Stormen blæser fra Nordvest — og det er jo det almindelige — kan tilvejebringe en Opstuvning, der er over 3 Fod højere nede ved Skernaens Udløb, end ved det nordvestre Hjørne af Ringkøbing Fjord. Naar man desuden aabner et direkte ubeskyttet Afløb fra Ringkøbing Fjord til Vesterhavet, og derved giver Havet Adgang til med al sin Vælde at vælte sine Vandmasser ind i Ringkøbing Fjord under Paalandsstorm, hvor Vandstanden i Havet kan være indtil 8 Fod over dagligt Vande, kan man sige sig selv, hvad det vil blive for en Ravage i den ubeskyttede Del af den sydøstre Ende af Ringkøbing Fjord, hvor Jordoverfladen paa store Arealer kun er 2—3 Fod over dagligt Vande. Det bliver ikke „en Smule“ Vand, der gaar op over Engene, men det bliver saaledes, at man kan sejle med ikke saa smaa Fartøjer endda over Markerne og Engene, hvis en Brandstorm af Nordvest staar paa et Par Døgn.

Nu er det heldigvis saaledes, at som Regel staar en saadan Storm ikke paa saa overordentlig længe, enten gaar Vinden om i sydlig Retning, saa at Vandet begynder at falde, eller Stormen lægger sig. Det er sjældent, at vi have Storm et Par Døgn i Træk, men det kan hælde, og hvis disse Ulykker komme over os, efter at vi mod bestemte Protester fra en stor Række Lodejeres Side ere gaaede til at lave et nyt ubeskyttet Udløb for Ringkøbing Fjord, saa at der sker Ødelæggelser paa deres Ejendomme, bliver Spørgsmaalet dette: Have vi, og bør vi have Rygrad nok til at staa imod, naar de komme og forlange Erstatning for deres ødelagte Ejendomme? Jeg tror ikke, vi have det, jeg tror, vi ville give efter og sige: De have sagt os i Forvejen, at det kunde ikke gøres uden Risiko, nu er det gaaet galt, og vi komme til at betale det. Jeg tror, det vil blive Enden paa det, og det kan blive ganske dyrt. Jeg vil derfor meget indstændigt tilraade, at man, inden man